

סוטה ו

עניין: מי סוטה כנגד עדים

**קונטרס דברי סופרים
 לרבי אלחנן וסרמן סי' ה'**

***הג"ה.** ועיין פ"ק דסוטה ד"ו דפריך אהא דתנן ושבו עדים שהיא טמאה אי בתר דשתאי תיגלי מילתא למפרע דסהדי שקרי נינהו וקשה דמנ"ל דמהני בדיקת המים להכחיש שני עדים כשרים דילמא אין סומכין על הבדיקה אלא במקום שע"א וכל הפסולין נאמנין אבל במקום שצריך לדיני עדות כגון להכחיש עדים אפשר דהבדיקה לא עדיפא מנבואת נביא מוחזק אבל אי נימא דהיכא שהנביא הגיד קודם שבאו העדים שוב אין העדים יכולין להכחישו אתי שפיר דה"ג בדיקת המים היתה קודם הגדת העדים והראיה הזאת אינה אלא אי נימא דע"א נאמן לאחר קינוי וסתירה בין לאסור בין להתיר אבל אם נאמר דאין עד אחד נאמן להתיר וצריך לזה שני עדים ומכל מקום סמכה התורה על בדיקת המים גם להתיר אם כן מוכח דהבדיקה מועלת אפילו היכא דצריך לדיני עדות אם כן על כרחך הבדיקה עדיפא מנבואת נביא ואין ראייה מזה אלא דבלאו הכי דברי הגמ' שם צ"ע מאד דאיך

רמב"ן נשא במדבר ה, כ
 והנה אין בכל משפטי התורה דבר תלוי בנס זולתי הענין הזה⁷⁹, שהוא פלא ונס קבוע⁸⁰ שיעשה בישראל בהיותם רובם עושים רצונו של מקום, כי הוא חפץ למען צדקו ליסר הנשים⁸¹ שלא תעשינה כזמת יתר העמים, ולנקות ישראל מן הממזרות שיהיו ראויים להשרות שכינה בתוכם⁸². ולפיכך פסק הענין הזה משעה שנתקלקלו בעבירות⁸³, כמו שאמרו (סוטה מז.) "משרבו הנואפים פסקו מי סוטה, ואין הכתוב אומר שתהיינה הנשים הנואפות פטורות מן העון בעבור שבעליהן נואפים, רק שלא יעשה בהן הנס הגדול הזה שהוא נעשה להם לכבודם ולהיותם עם קדוש, והם לא יבינו בטובה הזאת ולא יחפצו בה, וזהו שאמר "ועם לא יבין

שם משמואל נשא תרעא

בענין פרשת סוטה כתב הרמב"ן (ה' כ') שאין בכל משפטי התורה דבר תלוי בנס זולתי הענין הזה שהוא פלא ונס קבוע, עכ"ל. ויש ליתן טעם למה משפט זה תלוי בנס, דהנה אמרו ז"ל (סוטה י"ז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן וברש"י דשם י"ה הוא בין איש לאשה יו"ד באיש וה"א באשה, וידוע שהשם יו"ד ה"א הוא עלמא דאתכסיא ומעלמא דאתכסיא באים הנסים כידוע. וע"כ אשה כי תמעול מעל באישה היא פוגמת בשם זה, וע"כ העונש שהוא לעומת הפגם בא ג"כ מעלמא דאתכסיא הוא עולם הנסים לעולם הזה, וע"כ נעשים נסים במשפט הזה. ואף דכל העריות הפגם בשם הזה והוא מרומז במשנה כריתות שמונה חמש עשרה עריות וכן ריש יבמות, אף שנמצא יותר, ונראה שהתנא רומז בזה שהפגם בשם הזה, מ"מ אינו דומה לכאן דשם הפגם הוא למעלה, וכאן הפגם הוא בשם זה שהוא למטה בין איש לאשה וע"כ בא העונש ג"כ למטה אבל בכל עריות שהפגם הוא למעלה בעלמא דאתכסיא נשאר העונש ג"כ למעלה בעלמא דאתכסיא ואינו בא העונש לעלמא דאתגליא, והבן: